

לך וגוי.

נשאלת השאלה: "ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". מדוע לא גילה ה' לאיזן ארץ הוא מתכוון, הלא בסוף פרשת נח כבר יודעים לאן הם נוסעים. "ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברהם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם".

ונראה שהפשט הוא פשוט. יש ובתנ"ך נזכר דבר אשר אירע בעבר, ובינתיים קרה משהו אחר, אם כן המספר מציע תחילה סיפור אחד ואח"כ סיפור שני שקרה לפני הסיפור הראשון.

באנגלית זה נקרא או past perfect או present perfect.

ולפי"ז יש לפרש המשך המקראות שלנו: תרח ולוט ושרה ואברהם התכוונו לנסיעה ארוכה וידעו לאן הם הולכים—לכנען. ומנין ידעו את סוד ה' כי כבר "ויאמר ה' אל אברהם לך לך וכו'", שבתחילה צייתו לאברהם שיש צורך לנסוע כי כך נתגלה לו מן השמים אבל עוד לא נתגלה לו לאוצה מקום, אבל אח"כ כשגילה הקב"ה לאברהם את האץ היעודה, התחילו לנסוע באותו כיוון. ובאנגלית: And the Lord *had said* to Abram, etc.

(דומני שהרב המהדיר את הרכים החדשים של ה"משך חכמה" כבר קדמני בכלל זה, אולם שכחתי איפה)

ב"לך לך" יבוא קרבן אברהם
"שח"ל" אברהם א"ל, 32-37, "יציאת
כ"ז ד"ל" = יציאת.